Legea clăditorului

On Martie 15, 2010

Un lider nu poate clădi o lume mai bună dacă nu este hotărât să pună umărul în mod constant la edificarea ei.

Acolo unde este nedreptate, neadevăr sau neînțelegere, este și Zorro. Acesta este mesajul filmului „ *The legend of Zorro (2005)* ", pe care poate l-ați urmărit și tu cu aceeași plăcere ca și mine.

La un moment dat, pe la începutul filmului, după ce-și îndeplinește misiunea pe care și-a asumat-o singur, aceea de a recupera cutia cu voturi ale cetățenilor din San Mateo din mâinile unei bande de răufăcători, Zorro se reîntoarce acasă la familia lui.

Seniora Elena de la Vega, bucuroasă că soțul ei și-a încheiat misiunea, ultima lui misiune, așa cum îi promisese nu demult, îi propune să-l ducă pe Joaquin, fiul lor, într-o călătorie în Spania, apoi la New York.

Zorro se gândește ce se gândește, oftează din greu și până la urma spune:

- Nu. Oamenii au încă nevoie de mine. Nu este acum momentul să-i părăsesc.

Şi, ca întotdeauna, cum se întâmplă și în realitate, atunci când soțul promite ceva și nu se ține de promisiune, soția enervată la culme îi dă un ultimatum. De data aceasta unul foarte serios:

- Dacă ieși pe ușa aceea, nu mai dormi aici la noapte. Cu alte cuvinte, dacă Zorro nu-și respectă promisiunea făcută, ea îl va părăsi. Ceea ce s-a și întâmplat.

Totuși, în finalul filmului, după ce amândoi trec prin numeroase încercări și prin multe pericole, se recăsătoresc, iar Elena consimte ca de fiecare dată când poporul va avea nevoie de Zorro acesta să revină și să intre în acțiune. Şi este mândră de acest lucru.

Leadership: Ești caracterizat de un viu sentiment de apartenență la un întreg al manifestării iubirii din totalul libertății de a aparține unui ideal mai înalt?

Tu ai luat hotărârea de a îndeplini o datorie în mod constant? Cea mai importantă sarcină a unui lider este să-și manifeste iubirea ca parte distinctă din totalul libertății de a aparține unui ideal mai înalt, de tipul: "merg pe calea unei acțiuni de drept comun."

O dată ce un lider are o viziune, el trebuie să aibă și puterea de a o duce la îndeplinire. El nu poate să clădească o lume fără să se miște, fără să facă niciun efort, nutrind numai gânduri bune și senine. Nu, el trebuie să se implice până la capăt. Ceea ce-l caracterizează pe un lider adevărat este faptul că are capacitatea de a-și duce misiunea la bun sfârșit.

Oamenii aveau o încredere absolută în ajutorul lui Zorro, iar el, conștientizând foarte bine lucrul acesta, a refuzat să-și îngrădească propriul potențial. Ar fi putut foarte bine să se retragă din „activitate" pentru totdeauna, să caute puțină ușurare pentru sine și să se mute

definitiv din California. Iar pentru că era un Don, adică un om înstărit, n-avea să ducă lipsă de nimic.

Dar ce s-ar fi întâmplat cu oamenii, cu orașul, cu speranțele lor? Cine i-ar fi ajutat? Ar fi îndrăznit altcineva, un alt Zorro, să-și pună viața în pericol pentru ei, să lupte pentru dreptate și adevăr cu o înflăcărare atât de mare?

În leadership, dovada existenței unei acțiuni de drept comun creează un întreg al cărui rezultat înseamnă mai mult decât suma părților sale componente.

Iar acest întreg se incrementează cu un segment de emancipare a rațiunii, înțeleasă ca și capacitate de dominare a unor contexte de tensiune, la recepționarea fiecărei forme de încălcare a demnității umane.

Așa că, decât să se usuce inutil ca o plantă ținută la umbră, Zorro și-a adunat din nou toată energia și s-a dedicat unei cauze mărețe. Ca orice om responsabil care nu se poate despărți de lumea reală, el a preluat întru totul controlul a ceea ce se afla în subconștientul său și, înflăcărat de marele lui scop: de a le recâștiga oamenilor libertatea, a pus piciorul pe accelerația propriului său potențial mobilizându-se către realizarea lucrurilor care erau cu adevărat importante.

Iar soția lui a fost mult mai fericită în final că are un soț curajos și hotărât, care reușește să înfăptuiască lucruri mari, demne de laudă.

Leadership: Cum îți este afectat scorul de importanță când faci trecerea de la cunoașterea morală a rațiunii comune la dezvoltarea conștientă a unui comportament radical care scapă de cele două limite?

Nu te poți numi lider dacă nu preiei frâiele ori de câte ori este necesar. Cel ce nu face nimic altceva decât să aștepte și să aștepte, simțind cum se scurg în juru-i orele, se uzează și îmbătrânește zi cu zi. Însă cel ce are o minte deschisă și este ambițios ca un copil arde de nerăbdare să lupte pentru un anumit ideal, și de aceea se avântă cu încredere, mereu și mereu, în mijlocul acțiunii.

O parte importantă a artei de a conduce presupune să știi ce vrei și să te dedici acelui lucru în mod constant.

Nu te poți numi lider dacă nu preiei frâiele cu toată puterea sufletului și nu intri în acțiune ori de câte ori este nevoie de tine. Sau dacă nu ești îndeajuns de hotărât să pui umărul în mod sistematic la realizarea scopului propus. Ca să câștigi acceptul celorlalți trebuie să modelezi lumea din jur. Iar dacă lași totul în voia sorții, mai ales atunci când oamenii depind de tine și se încred în ajutorul tău, vei distruge, vei înlătura sau abandona orice relație cu ei.

Importanța pe care o are leadershipul în viața omului rezidă din forța păstrării conștiinței curate și din susținerea unei idei clare cu privire la modul de gestionare a vieții. Acestea sunt cele două limite care de mute ori alterează starea de spirit și percepția asupra rolului pe care îl joci în dinamica dezvoltării personale, în dinamica relațiilor și în dinamica propriei reprezentări pe scena lumii. Limite care susțin trecerea de la cunoașterea morală a rațiunii comune la o cunoaștere radicală.

Clăditorul este omul condus de satisfacția eventuală ce izvorăște din ținerea de cuvânt și din specificul obligației morale de recunoștință pe care o datorează în mod continuu lumii,

în temeiul gestului de a împărtăși necondiționat propria sa aventură de legendă.

Concluzie: Nu poți construi nimic cu intenții și idei bune, ci numai implicându-te personal, cât mai des, acționând cu tot mai multă abnegație. Nu vei clădi nimic și nu vei obține nimic dacă te pitești în umbra comodității așteptând ca ceilalți să facă ceva eventual și în favoarea ta.

Source: https://neculaifantanaru.com/legea-claditorului.html